

(Народна приказка)

Едно време имало единъ царь. Той ималъ синь, хубавъ и добъръ за приказъ и чудо. Порастналъ синьтъ. Дошло време да се жени. Повикалъ го баща му. Рекълъ му:

— Синко, задъ деветъ царства въ десето има царска дъщеря. По-хубава отъ нея нѣма на свѣта. Много момци сж я искали. Но баща ѝ никому не я дава. Иди я поискай! Ако сполучишъ да се оженишъ за нея, голѣма радостъ ще бжде за цѣлото ни царство. Тя носи щастие кждето, отиде.

Тръгналъ царскиятъ синь на пжтъ. Вървѣлъ шо вървѣлъ, видѣлъ мравки, че прекосвали пжтя. Спрѣлъ се. Мравкитѣ изминали. Най-последе дошла една голѣма мравка и рекла:

— Какво добро да ти направя? Ти не стжпка ни една отъ моитѣ мравки.

Царскиятъ синь отговорилъ:

— Ти си мравка. Какво добро можешъ да ми направишъ?

Мравката откжснала едното си крилце, дала го на царския синь и рекла:

— Като ти дотрѣбвамъ, нагрѣй това крилце!

Той взелъ крилцето и го скрилъ.

Вървѣлъ, шо вървѣлъ царскиятъ синь, спрѣлъ се да почине подъ едно дърво. Още не седналъ, чулъ, че нѣшо пици къмъ върха на дървото. Погледналъ и шо да види? Една змия се овила около дървото и зинала срещу две орлета, които пищѣли въ гнѣздото си. Царскиятъ синь се покачилъ на дървото, убилъ змията и спасилъ орлетата.

Следъ малко долетѣла орлицата и му рекла:

— Какво добро да ти сторя, дето спаси рожбитѣ ми?

Царскиятъ синь отговорилъ: